Nro 84.

KURYER LITEWSKI

w WILNIE DNIA 21 PAZDZIERNIKA V. S. 1814. ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

St. Petersburg, dnia 3go Października.

Opinią Rady Państwa.

Rada Państwa, na powszechném Zebraniu, w celu wypełnienia Náywyższéy woli, oświadczonéy przez Prezydenta Rady Państwa, Jenerała Feldmarszałka, Hrabiego *Sałtykowa*, rozważała: czy w teraźnieyszym stanie odkupów gorzałczanych, może bydź dozwolone wyprowadzanié wódki za granicę?

Zapatruiąc się na uwagi swoié o teyże rzeczy, w Dzienniku dnia 29go kwietnia roku teraźnieyszego, zapisané, gdzie postanowiono: poszlinę od wypuszczanéy z Guberniy, nad morzem Baltyckiém położonych, wódki, zgodnie z potwierdzonym proiektem Ministra Skarbu i opinią Komitetu gorzałczanych odkupów, podnieść do rubla jednego od każdego wiadra, w takiém zdarzeniu, jeżeli wywóz wódki z portów morza Baltyckiego, i po roku 1814 pozwolony będzie; a uważywszy: 1od) że wyprowadzanie wódki za granicę, zawsze było pozwalane. 2re) iż, jeżeli nałożeniem wysokiey poszliny nie zupełnie się zagrodzi wywozowi wódki za granicę, koniecznie iednakże przez ten sposób cena jey w Guberniach, nad morzem Baltyckiém położonych, niższą się zrobi, co, naturalnie, posłuży do wsparcia odkupów gorzałczanych w tych Guberniach, które z wyżéy pomienionych Guberniy wódkę otrzymuią, Rada Państwa na powszechném zebraniu *przez opiniią postanawia*: Pozwalaiąc wyprowadzanie wódki z Guberniy, nad morzem Baltyckiém położonych, i na czas dalszy, pobierać przy jey wypuszczeniu poszliny po iednym rublu od każdego wiadra.

Na Autentyku podpisano własną Jego Cesarskiey Mości ręką, tak: po piędziesiąt kopieiek

St. Petersburg dnia 31 sierpnia 1814 roku.

ALEXANDER.

(*z Gaz. Senackiéy.*)

— Gazeta, *Poczta Północná*, pod dniem 7 października, *z Peterzburga*, wyraża: „Dawniéy donieśliśmy, że dnia 4go lipca, w założonéy tu, pod wiedzą Ministeryum spráw wewnętrznych, szkole okrętowego budownictwa i żeglugi, odprawił się publiczny popis, z dawanych w niey nauk; i że uczniowie téy szkoły, zdaniem wszystkich obecnych na tych popisiach, bardzo piękné okazali postępy. Późniéy celnieysi z tych uczniów: *Michál Patapów*, *Symon Niespiechin*, *Jan Nikiforów*, *Alexander Iwanów*, *i Andrzey Jewsiewjew*, wysłani zostali na skarbowym okręcie, *Navigaeur*, pod dowództwem Dyrektora znayduiących się nad morzem Baltyckiém latarni morskich, Kapitana flotty, pierwszéy rangi, P. *Spafarjewa*, dla połączenia potrzebnéy w żegludze praktyki z nabytą teoryą. Uczniowie ci podali teraz Naczelnikowi swéy szkoły, Aktualnému Radcy Stanu, *D. A. Massalskiému*, doniesienie o odbytéy przez siebie żegludze. Wyszli oni dnia 22go lipca z *Kronsztatu*; dnia 27go przybyli do wyspy *Hochland*, gdzie do dnia 31go zabawili; dnia 5go sierpnia weszli do zatoki *Rewelskiéy*; dnia 9go wypłynęli z niéy, udaiąc się do morskich latarni, dla opatrzenia ich potrzebnémi do oświecania materyałami: przybyli do latarni, dnia 10go do *Odensholmskiey*, 13go do *Swaltysferortskiey*, 16go do *Runo*, 17 byli w *Mondzundskich* tcherach, potém u wysp *Mon i Skuldaja*, 18go zarzucili kotwicę w blizkości wyspy *Worms*; zkąd dnia 20go wypłynąwszy, przybyli do wyspy *Odenswolm*; dnia 22go sierpnia, weszli do portu *Rewelskiego*. Tym sposobem odbyli ci uczniowie pierwszą swą na morzu podróż, w przeciągu któréy ieden z nich tylko był chory, jak zwyczaynie bywá, z przyczyny morskiego powietrza. Młodzieńcy ci, pod szanownym teraźnieyszym naczelnikiem i nauczycielem, P. *Spafarjewem*, potrafią, bez wątpienia, udoskonalić piękno wiadomości, pod troskliwym dozorem, P. *Massalskiego*, w szkole marynarskiéy nabyte.

Ryga, dnia 6go października.

Nayiaśniéyszy Cesarz Jegomość, naszemu Gubernatorowi Jeneralnemu, Margrabiemu *Pauluzzi*, dobra *Taddaicken*, *Ragaten*, *i Wilhelminenhof*, w dwunastoletnią dzierżawę nayłaskawiey oddać raczył: Głębokie uczucié niewygasłéy wdzięczności, dla JW. Gubernatora od naszey prowincyi, wiadomość tę w powszechną zamieniła radość.

Dnia 10go października.

Dnia dzisieyszego obchodziliśmy prawdziwie patryotyczną uroczystość. Na placu zamkowym założony został węgielny kamień pomnika, który kupcy tutéysi, na uwiecznienié swoiego i wieku dzisieyszego hołdu, dla Nayiaśnieyszego Cesarza Jegomości, wznieść postanowili. Obchód był prosty, ale pełen świetności. Po mowie, prawdziwie uwielbienia godnéy, którą miał Ober-Pastor *Bergmann*, JW. Gubernator Jeneralny pierwszy położył kamień; potém JW. Jenerał *Paskiewicz*, dowodzący woyskami tuteyszémi; JW. Gubernator cywilny; PP. *Aelsterer*, *Klein*, jako reprezentanci stanu kupieckiego; Burmistrz *Barclay-de-Tolli*; etc. Nie powiedzą potomkowie nasi, żeśmy niegodni byli żyć w naszym wieku — Przy tém złożono 3,500 rubli na rzecz inwalidów. (*z Gaz. Rysk. Zusch.*)

Kamczatka, dnia 5go czerwca.

Niektórzy z rodaków naszych, powróciwszy z *Japonii*, udzielili nam wiele ciekawych wiadomości o tym kraiu: umieszczamy z nich następną: „Handel u *Japończyków z Hollendrami*, má bydź teraz przerwany. Przyczyną tego było, że *Hollendrowie* zaczęli byli do *Japonii* nie swoié, ale Angielskié przywozić towary, osobliwie zaś sukno: co zrodziło w *Japończykach* obawę, żeby rodacy do własnych rękodzieł wstrętu nie powzięli; a tém samém, żeby i rękodzielnie kraiowé nie podupadły: zaradzaiąc więc tému handel z *Hollendrami* zerwali — Nie doznaiemy tu niedostatku, w rzeczach nawet, do wygodnieyszego służących życia. *Hollendrowie* corocznie różnych nám dostarczaią towarów, i, z podziwieniém dla nas, niektóre rzeczy taniéy przedaią, aniżeli w drugich mieyscach wewnątrz *Rossyi*. Rozumiémy, że to zniżenie ceny sprawuie ilość, większa nad potrzebę, przywożonych przez nich towarów. U nas zaś *Hollendrowie* różné zakupuią futra. (*P. P.*)

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

AUSTRYA.

Wiedeń, dnia 13go Października.

Dnia 9go t. m., nadzwyczayny Poseł i Minister pełnomocny K. J. Katolickiego na Kongres, Kawa-

ler *Labrodor*, w imieniu Monarchy swoiego, N. C. J. Rossyyskiemu, złożył znaki orderu *Złotego Runa.*

— Król Jegomość Duński, w dniu 4 t. m. zaszczycić raczył odwiedzeniém swoiém dóm weteranów, a dnia następnego dla 12 z nich naystarszych przesłał w podarunku 30 luidorów we złocie.

— Minister Stanu Króla Wirtemberskiego, Xiążę *Hohenlohe*, wczora ze *Stuttgardu*; Maior Hannowerski, Baron von *Haxthausen z Hannoweru*; oraz Radca Stanu i Deputowany miasta *Genewy*, *Sir Francis D' Ivernois*, z *Genewy*; tu przybyli. Major Króla Pruskiego, Baron *von Martins* i Półkownik Króla Sardyńskiego, *Emil* Hrabia *Roberti*, dzisiay tu przybyli. Także dzisiay przybył Hr. *Wallmoden*, Jenerał Leytnant służby Angielskiey.

Dnia 14go października.

Zawczora rano udali się NN. Państwo do *Laxenburga*, gdzie polowaniem się bawili, po którém byli na obiedzie tamże w Cesarskim zamku.

— Wczorayszego wieczora był wielki bal u Dworu w C. K. obrzędowéy sali.

— C. Rossyyski Jenerał i Poseł, przy Dworze Francuzkim, *Pozzo di Borgo*; Podkomorzy i Adjutant Króla Neapolitańskiego, Xiążę *Aliano*, oraz Kapitan Hollenderski i Sekretarz Legacyi *von Hoppe*, wczora tu przybyli. Bawarski Jenerał Leytnant *von Erbach-Erbach* dzisiay tu przybył.

Dnia 15go października.

Za zezwoleniém Cesarskiém P. Professor *Schmid* lekcye swoie *Pasigraphii*, ieszcze raz dawadź będzie. Cały kurs wyłoży w ośmiu lekcyach, za które płaci się po 12 złotych Wiedeńskich. Na pierwszey iego lekcyi, między wielką liczbą słuchaczów, znaydowali się także: Xiążę Arcy Biskup Wiedeński, Gubernator Galicyi, Hrabia *Goes* i wiele cudzoziemców. Systemat jego iest bardzo prosty, do pojęcia łatwy, i potrzebuie tylko nieiakiego ćwiczenia ze strony słuchaczów, aby w krótkim czasie mogli nabydź znacznéy wprawy do pisania podług podanych prawideł. Wpływ metody P. *Schmid*, wiele się zapewne przyłoży do ułatwienia uczenia się języków w ogólności, a szczególniey do udoskonalenia sztuki uczenia głucho niemych. (*z Gaz. Oestr. Beob.*)

SZWECYA i NORWEGIA.

Król Szwedzki pod dniem 30 sierpnia wydał odezwę do narodu Norwegskiego, w któréy potwierdza oświadczenia, im uczynione przez Xięcia Następcę tronu, a który brzmienie iest następuiące:

„Przyymuiemy i potwierdzamy w całey rozciągłości wszystko to, cokolwiek Xiążę Następca oświadczył; a zatém Królestwo Norwegskie nié ma bydź uważane za kray zdobyty i podległy, ale ma składać na przyszłość wolne i od *Szwecyi* niezawisłe państwo; a teraznieysza Konstytucya Norwegska, po zrobieniu w niéy istotnie potrzebnych dla obu państw przystosowań i popraw, otrzyma zgodną z prawami opiekę. Mieszkańcy *Norwegii*! powinniście bydź przekonani, że sprawa nasza zupełnie iest waszą. Zwycięstwo wspaniałości przekładamy nad zwycięstwo oręża. Pragniemy w was znaleźdź wolnych poddanych, nie zaś niewolników. Bronieni od tych, których mieliście za swoich nieprzyiaciół: z zadziwieniem widzieliście, że niwy wasze nie były spustoszone, wasze porty otwarte i dostarczaną wam żywność. Stańcie się godnemi łaski naszey Królewskiéy i umieycie z niéy korzystać. Zasiewaycie znowu wasze, od zniszczeń woyny ocalone pola! Krzątaycie się spokoynie około zwyczaynych zatrudnień waszych, i około własnego waszego dobra: ponieważ daliście moc działania na zgromadzeniu Stanów, mężom roztropnym, lubiącym pokóy i oświeconym. Wolni od widoków osobistych, wypełnią ci mężowie powinność swoię względem was, gdy się przekonaią, że to iest jedyná chwila, w któréy zjednoczenie obu narodów węzłem obywatelstwa, zgody i pokoiu uwiecznione bydź powinno. *Uddewalla* dnia 30go sierpnia 1814 roku. podpisano: *Karol.*

— Kanclerz Dworu Baron *von Wetterstedt* do *Gotenburga* przybył. (*z Gaz. Oestr. Beob.*)

DANIA.

Gazeta Korespondenta hamburskiégo donosi z *Kopenhagi*, pod dniem 1 października: z *Norwegii* nié mamy szczególnieyszych wiadomości, prócz, iż z natężoną ciekawością oczekuią tam zgromadzenia Stanów, na dzień 9. października. Fregata angielska i bryg woienny duński stały u brzegów norwegskich, dla przewiezienia Xięcia Chrystyana do *Danii*, iak tylko życzenie swoie do tego okaże. Stosunki handlowe z *Danią* są przywrócone; powszechne przebaczenie dla wszystkich *Duńczyków* z urodzenia, w *Norwegii* osiadłych, podług traktatu, w *Kiel* zawartego, skutek swóy bierze. (*z Gaz. Oestr. Beob.*)

WŁOCHY.

Hrabia *St. Leu* (*Ludwik Bonaparté*), podług doniesienia gazety *Diario P...ano*, dnia 24go września do *Rzymu* przybył, i wysiádł w pałacu brata swoiego *Lucyana*, Xięcia *Canino*: 26go wieczorem był prezentowany Oycu ś., przez wuja swoiego Kardynała *Feche*, a od Jego Swiątobliwości dobrze był przyięty. — Kongregacyá, z Kardynałów *Doria*, *Somaglia* i *Mattei* złożona, ma roztrząsnąć sprawowanié się dwóch Prałatów, którzy szczególnieyszą na siebie ściągnęli niełaskę Papieża, w czasie iego nierządzenia Państwém. — Jeszcze 21go września Parlament Sycyliyski nie był otworzony. — Xiążę *Mikołay Esterhazy*, który przed kilką dniami do *Neapolu* przybył, dnia 23go września, przez Posła nadzwyczaynego i Pełnomocnego Ministra J. C. K. A. Mości, Hrabiego *Mier*, Królowi był prezentowany, w pałacu *Portici*. We dwa dni późniéy Król *Joachim* był na polowaniu w zwierzyńcu *Portici*, na którém znaydowali się także Posłowie Rossyyski i Bawarski, a potém byli u Króla na obiedzie.

(*z Gaz. Oestr. Beob.*)

Naylepsze panuje porozumienié między *Paryżem* a *Rzymem*. Sprawy kościelne *Francyi* kierowane są przez Posła Francuzkiégo, z równą z obustron otwartością, iak i taiemnicą przed powszechnością, która oczekuie na ostateczne postanowienie — Wyrok, przez który Papież, *Lucyana Bonaparte* Xiążęciem Rzymskim mianował, zaczyna się témi słowy: „Pzzez wzgląd na szczerą przychylność, iaką *Lucyan Bonaparté* dla ś. Stolicy, i w szczególności ku osobie naszéy okazał; chcąc oraz iśdź za przykładem naszych poprzedników, którzy obdarzali zaszczytami tych poddanych, którzy rzadkiemi cnotami udarowani byli, i szczególnieyszych ich względów przez swe zasługi dostąpili; wynosimy pomienionego *Lucyana Bonaparté* na Xięcia *Canino*, ze wszystkiemi prerogatywami, prawami, przywileiami, &c. — Dwór Sycyliyski ma bydź nieco w niespokoyności, z przyczyny, iż stany mieskie odmówiły wypłacenia summy 700,000 czer. złłch. (*z Gaz. Berl. Voss.*)

NIEMCY.

Staie się powszechniéyszą wiadomością, iż, iakoby, Xiążę Regent Angielski życzy sobie, aby prowincye, które dotąd składaią Elektorstwo Hannowerskie, na stopień Królestwa wyniesione były, i na przyszłość miały tytuł królestwa Hannowerskiego. — Król Bawarski wyrokiem swym, pod d. 13. września, zabronił wszelkich taiemnych schadzek, lub iakiegokolwiek w nich uczesnictwa. Wykraczaiący przeciw temu wyrokowi uważani i karani będą, iako przestępcy prawa. Wszyscy Urzędnicy obowiązani dadź napiśmie zaręczenie, iż, ani należą, ani należeć będą do żadnego, taiemnego zgromadzenia. Zaręczenie to uważa się, iako przysięga; a ktoby z Urzędników przeciwnego tey Ustawie dopuscił się postępku traci urząd &c. &c. (*z Gaz. Oestr. Beob.*)

Uroczyste otwarcie kongressu, które 1go, a potém 4go października bydź miało, nie nastąpiło: odbywaią się iednak działania iego. Jaki zaś one obrót maią, o tém tylko gazety swoie ogłaszaią powieści, a té są następuiące: do dnia 30go września,

sami tylko Posłowie Rossyyski, Angielski, Pruski i Austryacki pracowali; od tego dnia pierwszy raz do obrad przypuszczeni zostali Posłowie Francuzki i Hiszpański; Kawaler *Gentz* má sprawować urząd Sekretarza protokułu. Wreście Kongres uważaią, iakby z dwóch złożony wydziałów: pierwszy, zatrudniaiący się interessami *Europy*; drugi samém tylko wewnętrznéм urządzeniém *Niemiec*. Powiadaią, iż zgodzono się, aby do tych ostatnich żadné mocarstwo nie miało uczestnictwa, które swych posiadłości w *Niemczech* nié ma. — Zapewniaią, iż Król Duński ze wszystkimi Monarchami w nader przyiaznych iest stosunkach — W *Bawaryi* rzeczywiście iuż mianowana została Kommissya, do ułożenia nowey Konstytucyi. (*z Gaz. Rysk. Zusch.*)

FRANCYA.

Paryż dnia 3go października.

Król, na uczynioné sobie przełożenie, cofnął wyrok, skutkiem którego miały bydź zniesione oba, tu exystuiące, Instytuta dla dzieci, których oycowie są Członkami Legii honorowéy. Jeżeliby zaś rodzice do siebie wziąć ie chcieli, mogą to uczynić, i pobieraią dla każdego dziecięcia pensyi 250 franków, do 21go roku ich życia. — Rząd ułożył nowy proiekt do prawa, przez który uprawa, robota i handel tabaki do korony należy, a Minister skarbu w każdym departamencie wyznaczy przestrzeń ziemi na zasiew tytuniu. Zagraniczną tababę sáma tylko administracya sprowadzać może. — Prawo przeciwko wywozowi owiec *Merinos* i wełny ma bydź przywrócone, i nowy podatek na te artykuły má się nałożyć. Minister *Ferrand* Hrabią mianowany został, z przelewem tey godności na potomstwo. — Sto Szwaycarów, straż u drzwi królewskich trzymaiących, pełnienie swey służby teraz rozpoczęli. Mundur maią granatowy z czerwonemi wyłogami. — Temi dniami Lord *Wellington* dawał wielki obiad dla wszystkich tu obecnych *Marszałków* Francuzkich. Marszałek *Soult* siedział po prawéy iego stronie. — Wczoray Xiążę d'*Angouleme* znaydował się w Szkole centralney sztuk pięknych, na uroczystości rozdawania nagród, i sam uwieńczał uczniów. Zastanowiło wszystkich, gdy młodzieniec ieden szybko się do Xięcia zbliżył, ale on prosił tylko o ozdobę legii honorowéy dla swego oyca, i Xiążę przyrzekł mu wstawić się o nię do Króla. — W bliskości miasta *Nimes* (w Langwedocyi) dnia 14 września powierzchnia pola uprawnego, 35 sążni przekątni maiąca, zapadła; a na tém mieyscu otworzyło się iezioro, 13 sążni głębokie.

Paryż dnia 4go października.

Gdy czas, w którym Xiążę *de Pienne*, jako Kapitan gwardyi bokowey, przy J. K. Mci służbę sprawował, dnia 1go t. m. upłynął, przeto w teyże godności zaczął służbę pełnić Marszałek Xiążę *Bertier*. — Król się oświadczył głową i opiekunem towarzystw dobroczynnych, które w latach nieszczęść tysiące ubogich familiy wspierały, żywiły, i co miesiąc 500,000. porcyy zupy Rumfordskiey rozdawały, a teraz ieszcze 20,000. osób wspieraią i utrzymuią pięć dyspensataryów, z których daią się lekarstwa dla chorych do domu. — Król zwyczaynie wstaie rano. O godzinie 7ey przystępuie do czytania różnych gazet. Powiadaią, iż nad inne przékłada czytanie gazety *Codzienney* (*Quotidienne*). Dziennik Paryski iest gazetą oppozycyyną. — Wyrachowano, że w *Tuilleries* Królowi, Xiążętom i Xiężney d' *Angouleme* więcey, iak 200. próśb codzień podaią. Są którzy o sto mil przybyli do *Paryża* dla tego, aby prosby swe osobiście podali. — Dnia 4. pazdziernika Król w gabinecie swoim, nadzwyczaynemu Posłowi i Ministrowi pełnomocnemu, panuiącego Xiążęcia zjednoczonych *Niderlandow*, Jenerałowi *Fagel* dał audyencyą, na którey tenże Minister złożył Królowi Jegomości swe listy wierzytelue. Po mszy Posłowie zagraniczni, Królowi i iego familii złożyli swe uszanowanie: wtedyż P. *Fagel* prezentował Sekretarza Legacyi P. Hrabiego *Hogendorp*. — Prezentowani byli Królowi Margrabia *Riviere*, Marszałek Polny, Adiutant *Monsieur*, Poseł do Dworu Konstantynopolitańskiego; Hr: *Julius Polignac*, Półkownik i Adjutant *Monsieur*, Minister pełnomocny przy Dworze Bawarskim; Hr. *Trogoff*, Marszałek polny i Adjutant *Monsieur*, pełnomocny Minister przy Dworze *Stutgardskim*; i Hr. *Montlezun*, Oficér gwardyi bokowéy Królewskiey, Rezydent przy Dworze Badeńskim; których przedstawiał Hr. *Jaucourt*, sprawuiący interessa zagraniczne, przez czas niebytności Xięcia *Tailleranda*. — Hrabia *Artezyi* ma powrócić do Paryża na dzień 15 październiką.

Tami czasy gwardye drzwi Królewskich służbę swą pełnić zaczęły. Korpus ten składa się po większéy części z Officerów — Xżę d'*Angulem* oglądał opactwo *St.Denis* i groby Królów. — Rząd przeznaczył 35,000 fr. na zniesienie styrty piasku, która się przed portem Kaletańskim tworzy. — Dnia 6 października opuścił Xiążę *Berry*, *Strasburg* dla udania się przez *Huninge* do *Wesul*. Wyrokiem Królewskim pod d. 24 września Vice-Admirał *Truguet* i Kontr Admirał *Gourdon* Hrabiami mianowani zostali. — Jenerał Leytnant *Dessoles*, w rozkazie dziennym d. 28 września, obwieścił gwardyą narodową Paryską o tém, iż 8 Oficérów i 3 Adiutantów od sprawowania urzędów swoich zawiesił, za to, iż danych sobie poleceń nie spełnili należycie. — W Dzienniku rozpraw pod d. 4 października czytamy: w tey chwili aresztowano 6 Księgarzy, którzy buntownicze roznosili pisemko. Jeden z tych poszkwilów napisany iest przez iednego z hersztów pamiętnych wypadków w miesiącu wrześniu, od czego ich *Soptembrizerami* nazwano; drugiego autorem iest ieden z morderców Króla, który nie tylko krwią Królewską, ale i tysiącem innych ofiar się zmazał, które w roku 1793 śmierci nie uszły, a na których on wyroki podpisywał. Z tego wnosić można, co te bezczelne pisma w sobie zawieraią. Z resztą tak mało nas obchodzą skutki, któreby one dziś zrządzić mogły, iż będziemy się starali dadź dokładne ich opisanie. (*z Gaz. Oestr. Beob.*)

ANGLIA

Londyn dnia 7 października.

Mówią iuż o przyszłych stosunkach, iakie maią nastąpić między Anglią i Stanami ziednoczonémi Ameryki północnéy: 1) Będzie ustanowiona nowa linia graniczna w Ameryce północnéy, w tém mieyscu gdzie posiadłości nasze i Stanów zjednoczonych stykaią się z sobą, przezco a) Nowa Szkocya i nowy Brunświk dawne swoie odzyszcze granice, b) Wyspy na odnodze Passamaquodi do Anglii powrócą, a tak wszelka obawa napadów i zawady w wzwiązkach z Kanadą, bez dotykania Stanów zjednoczonych ułarwione zostano, c) Amerykanie od posiadania rzeki ś. Wawrzyńca, iezior i zatók do niey należących wyłączeni bydz maią, d) Zeglowna część rzeki Missyssypi do Kanady przyłączoną będzie. 2.) Ustanowi się nowa granica między kraiami Indyanów. 3.) Na granicach *Amerykanie* nie będą mogli żadnéy twierdzy, ani warowni wznosić. 4.) *Anglia* warnie niepodległość Indyanów. 5.) Amerykanie wyłączeni będą od rybołóstwa na pobrzeżach Ameryki północnéy. 6.) Amerykanie maią bydź wyłączeni od wszelkiego handlu wzaiemnego z wyspami zachodnio-indyyskiemi. 7.) Będą oni także wyłączeni od wszelkiego handlu z Jndyami wschodniemi, i zrzeka się mniemanego prawa swoiego do posiadania brzegów północnych i zachodnich Ameryki. — Powszechne iest rozumienie, iż P. *Madisson* złożony zostanie z urzędowania swego: co ma bydź pierwszym i stanowiącym krokiem do bliskiego pokoiu z *Ameryką*. (*z Gaz. Berl. Voss.*)

IRLANDYA.

Donoszą z *Cork* pod d. 20: wczora wieczorem fregata *Sybilla* korespondowała z brzegami, na które telegraf przez znaki odpowiedział: *pokóy z Amerykanami*. Fregata ta płynęła z południa i czas nieiaki była w liczbie okrętów, znaydujących się na sta-

cyi Amerykańskiey. Spodziewamy się, iż ona ważne przyniosła wiadomości. — Okręt do *Cork* przybyły miał się spotkać z okrętem Amerykańskim na którym znaydował się Poseł tego narodu z propozycyami pokoiu. (z *Gaz. Oestr. Beob.*)

Xięstwo Warszawskie.

Warszawa dnia 14go października.

Dnia 11go b. m. z powodu Imienin Jego Cesarzowiczowskiey Mości, W. Xięcia *Michała Pawłowicza*, miasto wieczorem oświecone było. W tym dniu, iako w dniu imienin JW. Marszałka Hrabiego *Barklay de Tolly*, dany był przez Małżonkę iego, JW. Hrabinią, bal okazały.

— Dnia 12go b. m. przyciągnęła tu piechota Polská z korpusu JW. Jenerała dywizyi Hr. Wincentego *Krasińskiego*; artyllerya zaś Polska stanęła w przyległych wioskach.

Warszawa d. 8go Pazdziernika.

W dniách 18tym i 19tym b. m. odprawiło się tu żałobné nabożenstwo, w kościele dolnym *ś. Krzyża*, iako w rocznicę chwalebnégo zgonu ś. p. Xięcia Jmci *Józefa Poniatowskiego*. Dzień ten należéć zawsze będzie do dni żałoby narodowéy. Cały przybytek napełniony był osobami różnych stanów, a na wszystkich twarzach malował się ów głęboki smutek, owe bolesné czucie straty, z którą nic w porównanié iśdź nie może, chyba sława, jaką poległy Bohater zostawił w spuściznie ziomkóm swoim.

PODRADY.

1 Od Litewsko Wileńskiey Skarbowey Izby stosownie do przełożenia JW. Litewskiego Woiennego Gubernatora, podaie się do publiczney wiadomości, iż według ostateczney licytacyi, w teyże Skarbowey Izbie dobytey, cena na drwa w przeciągu lat trzech do miasta Powiatowego Kowna na potrzeby woyskowe w ogule 18,000 iedno polannych sążni dostarczyć się powinnych, wypadła na ieden sążeń po rubli 12 kop. 60 assygnacyynych, ktoby zatém życzył sobie przyiąć takową dostawkę drew ieszcze niższą od wyżey wspomnioney ceny, takowi w przeciągu trzykrotnego umieszczenia ninieyszey awizacyi w Kuryerze Litewskim, każdego dnia o godzinie 12 zrana do teyże Izby Skarbowey (wyiowszy dni święte i od publicznych zatrudnien wolne) mogą podać oświadczenia na pismie osobiście, lub przez prawnie umocowane osoby przy złożeniu dostatecznego zabezpieczenia czyli kaucyi na pewność dotrzymania przyymuiącey się na się dostawki drew. Po takowym oświadczeniu będą okazane życzącym, kondycye czyli warunki, na jakich ma bydź zawarty z kontrahentem trzyletni kontrakt: 8bra 20go dnia 1814 roku,

Grzegorz Filewski Sekretarz.
Antoni Knobelzdorf Registrator,

1. Kommissya Wileńskiego prowiantskiego Depo, wzywa życzących podiąć się dostarczenia prowiantu i owsa do magazynów Wileńskich, aby się stawili dla odbycia licytacyi, w terminach, pierwszym dnia 20go, drugim 21go, a 3cim i ostatecznym dnia 23go teraźnieyszego miesiąca października, z należnémi ewikcyami. Dnia 16 października 1814.

Siódmey klassy Beztużew Riumin.

OSWIADCZENIA.

3 Widymus z Ksiąg Sądu Głównego Litewsko-Wileńskiego drugiego Departamentu — Roku tysiąc osmset czternastego miesiąca Oktobra trzeciego dnia.

Na Sądzie Głównym Litewsko-Wileńskim drugiego Departamentu. Stawaiąc Akwokat tegoż Sądu, W. JPan Jan Kotwicz, oświadczenie przez Jenerała Brygady woysk Polskich Xawerego Hrabię Niesiołówskiego, w roku idącym tysiąc ośmset czternastém Septembra dwódziestego ósmego dnia pisane, i przez tegoż JW. Niesiołowskiego podpisane do Akt podał, iakowe w następnych iest wyrazach —

2 Niżey podpisany wiadomo czynię tym moim publicznym Oświadczeniem, w Akta Sądu Głównego Litewskiego do zapisania oddanem w rzeczy następney: — Nie używam prawnego języka, któryby moie nayczystsze intencye mógł zaćmić, lecz w prostocie serca, i z tąż samą szczerością, z którą tak zeszły móy Oyciec, jako i ja postępowaliśmy ciągle z naszemi wspólnemi Wierzycielami, oświadczam teraz urzędownie: iż z wielorakich nie odemnie zależących wypadków, znalazłem po powrócie moim do kraiu, wszystkie interessa ogólney massy fortuny tyczące się w tym stanie, że nie mogę wszystkim w ogólności Wierzycielom ofiarować inney satysfakcyi, iak tylko w zremi, przez urzędowe oney oszacowanie, i przez sprawiedliwy iey podział, w proporcyą realney każdego należności — Dopóki czasy wojenne, przerwa handlu, upadek ceny na produkta, a zatem upadek intrat, nie odeymowały tak zeszłemu Oycu moiemu, iako i mnie sposobów wypłacania się Kredytorom gotowizną: dopóty widzieli oni całą naszą troskliwość obróconą na ich zaspokoienie — Taż sama troskliwość skłoniła zeszłego ś p. Oyca moiego JW. Józefa Hrabię Niesiołowskiego Wojewodę Nowogródzkiego, iż przez oświadczenie własno-ręczne w roku 1810 listopada 19go dnia do Akt Ziemskich Nowogródzkich wniesione, moich kredytorów za wspólnych poczytał, i z ogólney massy maiątku bespieczeństwo dla nich zapewnił. — W tym samym duchu, to iest z tąż samą troskliwością i otwartością wynurzam się dziś przed wszystkiemi w ogólności Kredytorami, że im ogólną massę maiątków, tak przezemnie possydowanych, iako i po zeyściu Oyca moiego na mnie spadłych, bez żadnego wyłączenia, bez żadnego pokrycia onych prawnościami w czasie pobytu moiego za granicą, podług owoczesnych okoliczności, a może i z potrzeby w tę porę zasłonienia fortuny sformowanych; słowem, wszystko to, co tylko Oycowskim i moim było maiątkiem, na ich iednoczasową i ogólną satysfakcyą oddaię. — Niepowinienem i tego zamilczeć, że po zakonczoney woynie, powróciwszy teraz do kraju, długo się ieszcze wahałem, nizelim do tego oświadczenia i do obrania tego ostatecznego środka satysfakcyi dla Kredytorów przystąpił: — lecz znalazłszy całą prawie massę maiątku, przez niektórych bezprawnemi, przez drugich za nadto skwapliwémi Tradycyami zaiętą, i nakoniec wielorakiemi w niebytności moiey Possessyami zawiedzioną, uyrzałem się bydź pozbawionym wszelkich innych sposobów, któreby mnie inną nad tę dogodnieyszą drogę do zaspokoienia Wierzycielów mogły wskazywać. — Nic tedy iuż więcey nie pozostaie mnie żądać, iak tylko ogólnego i wieczystego rozliczenia się, ze wszystkiemi tak Oyca, iako i moie skrypta maiącemi Kredytorami, oraz wszelkiego tytułu pretensorami; wieczystey tak dla mnie, iako i dla nich spokoyności przez takiż rozdział pomiędzy nich ogólney bez excepcyi fortuny na zaspokoiénie onych ofiaruiącey się. — W tym tedy zamiarze udaię się przez zapozwy do Sądu Głównego Wileńskiey Gubernii (w którey podług mego widzenia, większa część massy iest położona) o wyznaczenie Sądu Exdywizorskiego; wzywam wszystkich w ogólności Wierzycieli, ażeby nienarażaiąc siebie na koszta daremne, zaniechali bezskutecznych processów po różnych Sądach rozpoczętych, albowiem nie mogą iuż inney odebrać satysfakcyi, iak tylko wspólną ze wszystkiemi, którą im przez ninieysze oświadczenie podaię. — Jeśliby zaś przed nastąpieniem Exdywizyi, podobało się Kredytorom zrobić iaki układ, przez któryby ieden, lub kilku ich przyymuiąc Dobra w należytym szacunku, przyięli razem na siebie do zaspokoienia drugich współ. Kredytorów; ja w każdym razie od przyięcia takowych układów nie będę daleki, widząc w tym wspólny pożytek z oszczędzenia kosztów i z przyśpieszenia żądaney spokoynosci wynikaiący. Takowe oświadczenie do akt Sądu Głównego Litewsko-Wileńskiego oddaiąc one własną podpisuię ręką. Dnia 28go Septembra 1814go Ru w Wilnie U tego oświadczenia podpis następny. Xawery Korzbok Hrabia Niesiołowski woysk Poll. Jenerał Bryg. Krzyża woiennego Kawaler — Jakowe oświadczenie po podaniu do Akt, iest w Xięgi Sądu Głównego Wileńskiego drugiego Departamentu przyięte i wpisane — Z których i ten Widymus pod Pieczęcią tegoż Sądu iest stronie wydan. Sekretarz Dobrzański.

Zgodno z Księgami Kolleski Sekretarz J. Raczyński.

1 Excerpt Oświadczenia z Protokułu Potocznego Ziem. Powiatu Wileń. w dacie niżey wyrażaiącey się zapisanego et eorundem pod Pieczęcią Ziemską Urzędową tegoż Powiatu iest wydan — Roku tysiąc ośmset czternastego miesiąca Octobra dziesiątego dnia.

Przed Aktami Ziemskiemi Powiatu Wileńskiego, stawaiąc osobiście JW. Alexander Hrabia Pociey Oboźny Pol. Orderów Polskich Kawaler, oświadczenie niżey wyrażaiące się do Protokułu wpisać podał, którego wyrazy takowe — Stawaiąc osobiście przed Aktami Ziemskiemi Powiatu Wileńskiego Imieniem moim i Zony moiey Anny z Korzeniewskich Hrabini Pocieiowey czynię ninieysze oświadczenie — w roku tysiąc ośmset dziesiątym przymuszonym będąc dla polepszenia zdrowia moiego oddalić się za granicę w kraie ciepłe, uprosiłem u W. JPana Bernarda Pęczkowskiego Półkownika byłł. woysk Polskich zarządzać moimi i Zony moiey Dobrami i wszystkie interesa załatwić, i do tego jeneralną i pełnomocną Plenipotencyą tysiąc ośmset dziesiątego roku Octobra pierwszego dnia przed Aktami Kowieńskiemi przyznaną, a w roku tysiąc ośmset jedenastym dnia dziewiątego Lipca przed Aktami u Notaryusza publicznego przy Sądzie Appellacyinym Xięstwa Warszawskiego Urodz. Walentego z Korkod Majewskiego potwierdzoną umocowałem, a że powróciwszy do kraiu postanowiłem tak moiemi, iak i Zony moiey interesami sam zatrudniać się — więc oświadczaiąc wdzięczność temuż W Pęczkowskiemu za przyiacielskie Opiekowanie się Dobrami, interesami naszemi, zapowiadam ninieyszym oświadczeniem, iż Plenipotencya wyżey wyrażona odemnie, iako też od Zony moiey w roku tysiąc ośmset jedenastym dnia trzynastego Januarii w Xięstwie Warszawskim w Powiecie Orłowskim przyznana, temuż W. Pęczkowskiemu wydana, od dnia dzisieyszego ustaie, żadnego waloru mieć nie może, zastrzegaiąc iednak to: iż z mocy tych Plenipotencyi substytuowane osoby od W. Półk. Pęczkowskiego do pilnowania interessów moich i Zony moiey, z mocą im udzieloną tymczasowie zostawuię. — Dat w Wilnie u tego oświadczenia podpis w Protokule takowy — Alexander Pociey.

Correctum Adam Dauksza Ziem. Pttu Wileń. Regent.

OGŁOSZENIE PRYWATNE.

1. Jankiel Josiełowicz Obywatel Wileński zakupiwszy w Ru teraźnieyszym 1814 na wieczność od JPanów Piotra i Bogumiły Cieszkow małżkow obywatelów Wileń. kamienicę onych w mieście Wilnie pod Nrem 103 położoną przyiąłem na siebie obowiązek zaspokoienia Kredytorów onych na tabellę mnie podanych, na uspokojenie których iest u mnie w pogotowiu wypadaiąca summa, z tego więc względu upraszam tychże JPP. Kredytorów na Tabelli umieszczonych, iżby się raczyli zgłosić do mnie ku odebraniu swoich należnościów, z dowodami sobie służącemi, na dzień 1szy Januaryi 1815 Ru niemniey, ieżeli się iacy znayduią Sukcessorowie, i razem ostrzegam Publiczność, iżby o takową kamienicę nikt odtąd w żadne umowy z JPanem Cieszką nie wchodził, żadne ewikcye w niczym na wspomnioną kamienicę, iako iuż wyprzedaną nie opierał i żadne tranzakta o aredy lub kupli powyższey kamienicy nie zawierał, gdyż w przeciwnym zdarzeniu sami sobie szkody przypisać będą zmuszeni: takową awizacyą podpisuię. datt 1814 Mca 8bra 21 dnia w Wilnie —

Jankiel Josielowicz.

Dozwala się drukować — Z. Niemczewski P. Członek Komitetu Cenzury. W Drukarni Dyecezalney u XX. Missyonarzów

DODATEK

WIADOMOSCI ROZMAITE.

— List ieden z Paryża wyraża, iż dzisieysi *Portugalczykowie* różnią się bardzo od tego obrazu, iaki o nich uczynił P. *Jung*; który przed 50 laty towarzyszył w podróżach Hrabiemu *Lippe*. *Portugalczykowie*, pod dowództwem Lorda *Wellingtona*, przekonali dostatecznie o swoiém męztwie i karności woyskowéy: należy ieszcze oddadź sprawiedliwość ich charakterowi: żaden prawie Portugalczyk nie przyłączył się do sprawy *Napoléona:* wszyscy wiernymi zostali oyczyznie i panuiącemu im domowi. Ci, którzy zbiegiem okoliczności, iako zakładnicy lub ieńcy woienni, tu bawili, dali się poznać szczególniéy z nauki swoiey. Professorowie Uniwersytetu *Koimbryyskiego*, byliby zaszczytem nayslawnieyszych Uniwersytetów niemieckich. Między Brezylicyczykami poznaliśmy głębokich erudytów. Ze szlachty portugalskiéy szczególnieyszą na siebie ściąga uwagę Margrabia *de Marialva*: obeznany z umieiętnościami i pięknémi sztukami, łączy w sobie rozum, wzbogacony nauką, z czułością serca i szlachetnością duszy. Bawiąc od kilku lát w *Paryżu*; iako zakładnik, mieszkał, bez wątpienia, w znaczeniu Ministra Dworu Lisbońskiego. Znaią w *Niemczech* uczonego Xiędza *Corréa de Serra*, który w krótce z *Ameryki* ma powrócić: obszerna iego znaiomość historyi polityczney, kościelnéy, i literatury, ieografii, historyi naturalnéy i woiażów, dostarczaią mu w posiedzeniach, licznych anekdot, które, mimo podeszłego wieku, opowiadaniem swém przyozdobić i trafnie przystosować umié: zwróty iego dowcipu do *Ezopowych* bardzo są podobne. Sądząc o tém wszystkiém, cośmy widzieli, możemy mówić, iż *Portugalczykowie*, ze wszystkich narodów południowéy *Europy*, maią charakter nayprzyiemnieyszy i nayłagodnieyszy, z niemałą połączony wspaniałością.

— Znany przez swoie podróże do *Egiptu* i wewnątrz *Afryki* odprawione, P. *Williams Brown*, stał się ofiarą nieograniczonéy swéy chęci, zwiedzania kraiów, którą iuż, w czasie drugiéy podróży swéy do *Afryki*, długą niewolą w *Darfour* opłacił. Niezrażony w przedsięwziętym zawodzie, puścił się do górnéy *Azyi i Tybetu*, a ztamtąd, do kraiu, za *Kaśpiyskiém* położonych morzem: naprzód do *Samarkandyi* i *Bukaryi*. Póżniey zwiedził pobrzeża morza *Kaśpiyskiégo*, *Armenią i Natoliią*; a gdy, przeszłego roku, w miesiącu lipcu, do *Persyi* przybył, w okolicach miasta *Tauris* z dwóma towarzyszami swoimi wpadł w ręce rozboyników, którzy ostatnim uciec dozwolili; *Browna* zaś, spodziewaiąc się u niego pieniądze znaleźć, z sobą powlekli. Ciało iego obnażone, straszliwie pokaleczone, w kilka dni, znaleziono walaiące się na drodze. Nieodżałowaną dla uczonych stratą iest mąż ten. Puszczaiąc się iednakże w te niebezpieczne strony, dzienniki podróży swoiéy, przez *Stambuł* do *Anglii* przesłał. Można się więc spodziewać, iż one nie są straconemi dla powszechnego pożytku.

— *Zycie ś. p. JX. Józefa Jakubowskiego, Wizytatora XX. Missyonarzów Prowincyi Polskiey.*

Dnia 19go września roku 1814, umarł w *Warszawie JX. Józef Jakubowski*, Proboszcz Kościoła Parafialnego Sgo *Krzyża*, Jeneralny Wizytator XX. Missyonarzów, Członek przybrany Towarzystwa Warszawskiego przyiaciół nauk, w 71 roku życia swego. Urodzony w dyecezyi Krakowskiey, po skończonych początkowych naukach w *Rzeszowie*, udał się do stanu woyskowego; w którym, okazawszy swą szczególnieyszą poiętność i niepospolite talenta, dla zupełnego udoskonalenia się, kosztem JO. Xięcia *Adama Czartoryskiego*, wysłany został do szkoły woyskowey Francuskiey w *Mecu*: tam dwa lata zgórą zabawiwszy, po swoim do oyczyzny powrócie, mianowany został Nauczycielem sztuki artyleryczney w korpusie artylleryi koronney, który to stopień, przez lat kilkanaście pracowicie i pożytecznie sprawował. Wielka część dawnieyszych Officerów woyska Polskiego, a między nimi ś. p. JO. Xiążę *Józef Poniatowski*, byli iego uczniami. Czasy wolne od nauczania poświęcał ten niespracowany Mąż, pisaniu, tłómaczeniu i wydawaniu różnych dzieł, do oświecenia w sztuce woyskowey rodaków służących: w których przez skromność, będącą osobliwszym iego przymiotem, nigdy autora, lecz naywięcey tłumacza, i to ieszcze lichego, iak sam w pewney przemowie wyraża, przyznaie sobie nazwisko. Znaiome dzieła iego, częścią oryginalne, częścią tłómaczone są: *Nauka Artylleryi*: *Nauka Matematyki P. Bezout, Historya Grecka* i inne pomnieysze. Wszystkie iego pisma szczególniey czystością i jasnością języka Polskiego zalecaią się. Król *Stanisław August*, szczególnieyszym zaszczycał go szacunkiem, i łożył potrzebny koszt na wydanie dzieł przez niego napisanych. W roku 1781 z żalem korpusu artylleryi, a pociechą dla Religii i zaszczytem dla stanu Duchownego, porzucił ten cnotliwy Mąż wszystkie nadzieie światowe, i wstąpił do Zgromadzenia XXży Missyonarzów; pracował w niém użytecznie po missyach i przy Parafii Sgo *Krzyża*, przez lat kilka, sprawował daley urząd Przełożonego *Seminarium w Gnieźnie*, a w roku 1796, iedynie dla swych talentów i miłości o dobro Zgromadzenia, wyznaczony został Wizytatorem jeneralnym XXży Missyonarzów. Pomienione Zgromadzenie winne mu iest swóy byt w owych burzliwych czasach. Wyrobił dla niego u Rządu obcego zwrót dóbr funduszowych, opierał się, ile mógł, nowościom, które chciano do Seminaryów wprowadzić, a iżby pożyteczne nauki i potrzebne oświecenie po Seminaryach wzrost brało, pilnie się o to starał. Tym końcem wydał przez się tłómaczone dzieła, iako to: *Katechizm Montpelliańskim zwany*, *Zasady wymowy* ś., i inne dzieła pomnieysze. Był Redaktorem pisma pod tytułem: *Wyiątki z dzienników Paryzkich*, które dla zaszłych odmian we *Francyi* ustało (*); zgoła poświęcenie się iego dla dobra Religii i Kościoła było całkowitém. Wszyscy Biskupi kraiowi dla jego gorliwości, w sprawowaniu rzeczy biegłości i roztropności, kochali go i poważali. Tak zaś wiernie służąc Religii i Kościołowi, nie przestał bydź użytecznym swey Oyczyznie. W roku 1794 wezwany do szkoły woyskowey, dla uczenia młodzieży krajowey, nie wymówił się od takowey posługi. Pamiętna iest także mowa, którą miał 1go sierpnia 1808 roku, przy wprowadzeniu szkoły artylleryi, na wezwanie JO. Xięcia Ministra woyny, a w którey, tak zwięźle i trafnie obowiązki Chrześcianina z obowiązkami obrońcy oyczyzny połączył i wyłuszczył. Stargany nareszcie pracami, obciążony laty, po kilkodniowey chorobie, z zupełną przytomnością umysłu, przyiąwszy SS. Sakramenta, pożegnawszy ze łzami swoich współbraci, i dawszy im, iako Oyciec, błogosławieństwo, zasnął w Panu. JW. Biskup *Wygierski*, przez szczególnieyszy szacunek ku zmarłemu, wyprowadzał ciało iego dnia 20go, a nazaiutrz Mszą solenną śpiewał. Duchowieństwo świeckie i zakonne z własnéy woli, i ze względu na zasługi zmarłego, nadzwyczay licznie się zgromadziło na iego pogrzeb, na którym po odprawionych licznych ofiarach Mszy Swiętey, przy assystencyi uczniów szkoły artylleryi i inżenierów, złożone zostało ciało jego w katakumbach kościoła Sgo *Krzyża*. Day Panie! jak naywięcey synów Kościołowi i Oyczyznie takich, jakim był czcigodny zmarły.

(*) Między dziełami ś. p. Jakubowskiego, w Gaz. Koresp. Warszaw. z którey wyięliśmy ninieyszy opis, nie znayduiemy jednégo, pod tytułem: ,, Myśli ściągaiące się do błędów tegoczesnych, z franc. przełożo: etc. na rozkaz Xięcia Arcy Biskupa Gnieźnieńskiego Raczyńskiego do druku podane, a dedykowane N. Królowi Saskiemu, 1811, w Warszawie, w drukarni XX. Missyonarzów.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE.

3. Od Wileńskiego Guberskiego Rządu czyni się ogłoszenie następne 1mo: że wydane w różnych rzeczach od Kupca Wileńskiego 1szey gildy Alexandra Mikołaia syna Słuckiego plenipotencye, a mianowicie: Radcy nadwornemu Janowi Siemienowiczowi Kozłowu, Assessorowi Kolegialnemu Piotrowi Grzegorzowiczowi Elizarowiczowi, Kupcóm Eliaszewiczowi Nikołaiewiczowi Słuckiemu, Janowi Filinomowiczowi Szczedrynu, Symonowi Janowiczowi Kozienu, Kupcowi Witebskiemu Janowi Mercinowiczowi Strażewu, Dawidowi Modelowi, Izaiaszowi Modelowi, Włościaninowi Danielowi Artamonowiczowi Artemonowi, Mieszczaninowi Rohaczewskiemu Dawidowi Symonowiczowi Harwiczu, Abramowi Siberbardowi, Jankielowi Kunikwi, Gustawowi Geringowi; a oprócz tych innym różnym tegoż Słuckiego plenipotentóm do dnia 20 Maia teraznieyszego 1814 roku, iakoteż i przez nich wydane plenipotencye na mocy Słuckiego plenipotencyy iakieybykolwiek one były mocy, na skutek podanéy od Słuckiego do tego Rządu proźby i nastałey na nię dnia 8go przeszłego miesiąca czerwca rezolucyi zupełnie się kassuią, tak iż wszystkie wyżey pomienione osoby na mocy plenipotencyy od *Słuckiego* im wydanych, a przez nich umocowani plenipotenci nie maią już prawa wchodzić w iakiekolwiek interessa i niczego na mocy ich działać; i powtóre, że wydane od tegoż Słuckiego plenipotencye w miesiącu kwietniu i maiu Kupcowi *Nesterowi Stefanowiczowi Jaszczynku* i *Moyżeszowi Gordonowi*, do takowego skassowania nie należą i obadwa ci na mocy wydanych sobie plenipotencyy maią prawo polecenia wykonywać, iakoteż i te plenipotencye które od dnia 20go maia 1814 roku od Słuckiego wydane będę również niepodpadaią tey kassacie. Dnia 7 października 1814 roku.

Sowietnik Machwitz

---

3 Od Litewsko-Wileńskiey Skarbowey Izby stosownie do przełożenia JW. Littewskiego Gubernatora podaie się do publiczney wiadomości, iż według ostatéczney licytacyi, w téyże Skarbowey Izbie odbytey, cena na drwa w przeciągu lat trzech do miasta Gubernskiego Wilna na potrzeby woyskowe w ogule 40,800 iedno polannych sążni dostarczyć się powinnych, wypadła na ieden sążeń po rubli 10 kopiiek 45 assygnacyinych, na świecy zaś w przeciągu równie trzech lat na też woyskowe potrzeby dostarczyć się maiące w ogule pudów 675, na każdy po rubli 21 kop: 50. — ktoby zatém sobie życzył przyiąć takowe dostawki drew, i świc ieszcze niższą od wyżey wspomnioney ceny, takowe osoby, w przeciągu trzykrotniego umieszczenia niniejszey Awizacyi w Kuryerze Litewskim, każdego dnia o godzinie 12 zrana do teyże Izby Skarbowey (wyiowszy dni święte i od Publicznych zatrudnień wolne) mogą podać oświadczenia na piśmie osobiście lub przez prawnie umocowanych osób, przy złożeniu dostatecznego zabezpieczenia na pewność dotrzymania przyimuiący się na się, dostawki drew i świec; po takowym oświadczeniu, będą okazane życzącym Kondycye czyli warunki, na iakich maią bydź zawarte z kontrahentami na drwa i świecy, trzyletni kontrakt.

Grzegorz Filewski Sekretarz.

---

2 Kommissya dla przedaży Dóbr Koronnych w Gubernii Wileńskiey ustanowiona, podaie do powszechney wiadomości, iż w skutek Naywyższego rozkazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI, na proźbę Xiężney Stefani Radziwiłłowey wyszłego, maiątki Xcia Dominika Radziwiłła, nim się otworzy w Nieświżu osobna Kommissya, oddane są pod Rząd Opiekunów; z zostawieniem iednak onych pod zaprzeczeniem na rzecz pewności Skarbowego długu.

Sekretarz Antoni Wiskowski.

OGŁOSZENIE SĄDOWE

2 Magistrat miasta Wilna, odebrawszy Rekwizycyą od Sądu Taxatorsko Exdywizorskiego na dobra JWW. Hrabiów Platerów Kanclerzyców Litewskich przeznaczonego, w mieście Sądowym Krasławiu, w Powiecie Dyneburskim Gubernii Witebskiey agituiącego się, w tém: aby Magistrat niniejszy, zawiadomiwszy Kredytorów JWW. Platerów Kanclerzycow potrzykrotnie, po upłynionym takowym czasie, przy obecności tychże Kredytorów, ieśli przybędą na wyznaczony dzień, porządkiem właściwym, Pałac tychże JWW. Platerów w mieście Wilnie z Juryzdykami, placami, gruntami wedle sporządzonych Urzędowych Inwentarzy, przez ocenkę otaxować i takową taxę (przy zwrócie Inwentacyi nadesłaney) do Sądu Exdywizorskiego odesłać. — Do spełnienia takowey taxy, dzień dwódziesty szósty terazniejszego miesiąca Oktobra naznaczył — aby przeto samiż Debitorowie JWW. Platerowie, iako i Kredytorowie onych (ieśli żądaią bydź obecnemi przy dopełnieniu dzieła taxy) na wyrażony termin ad fundum Pałacu Platerowskiego przybyli, Magistrat Wileński niniejszą potrzykroć w Gazecie Kuryera Litewskiego zamieszcza awizacyą. — Dnia 15go 8bra 1814 roku.

Józef Klimaszewski B. M. W.

---

3 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski Remissą Sądu Ziemskiego Powiatu Oszmiańskiego na dopełnienie satysfakcyi Kredytorom zeszłego Podkomorzego Oszmiań. JW. Wincentego Wańkowicza przeznaczony, na skutek uprzedniego swoiego odkładowego wyroku, w dniu 5 8bra na ostateczne poleconego, rzeczoną Remissą Dzieła, ukończenie, do maiątku Biiuciszek zjechawszy, z powodu zaszłey rekognicyi summ Kredytorskich na Dekrecie Remissyinym, nieznaydniąc żadnych kwestyów trudnić Sąd mogących, ostateczny termin wzięcia całey Sprawy do namowy w dniu 20 teraźnieyszego miesiąca 8bra 1814 roku sub amissione zamierzył; o czém, ażeby wszyscy Kredytorowie do konkursu należący byli uprzedzeni, przez niniejszą do Kuryera Litewskiego podaiącą się awizacyą Sąd ich zawiadamia — Datt 1814, 8bra 7go dnia —

Stanisław Karczewski Regent Exdywizorski.

---

2 Sąd Texatorsko-Exdywizorski Dekretem Sądu Głłgo 2go Departamentu Wileńskiego 1814. Junii 27. dnia, tudzież rezolucyią Sądu Głłgo Mińskiego 2go Departamentu tegoż Roku 1814. Aug: 6. dnia, na zebranie funduszow W. JP. Onufrego Eytmina b. Sędziego Grodzkiego Trgo Stty Gumbrańskiego i na ich rozdział między iego wierzycieli i pretensorow w Dobrach Barbaryszkach w Gubernii Wileńskiey w Powiecie Trockim leżących ustanowiony, obwieszcza przez niniejszą awizacyą wszystkich Debitorów, Kredytorów i pretensorów do massy W Sędziego Eytmina; że na skutek pomienionych dwuch Dekretow Wileńskiego i Mińskiego Departamentow ziechawszy dnia 8. 8bra 1814. Ru, w terminie z Obwieszczenia wypadaiącym, pod stannością W. Sędziego Eytmina W. Heleny z Marcinkiewiczow Eytminowey i wielu Kredytorow imionami i nazwiskami w Dekrecie wyrażonych ufundował swoią Juryzdykcyią in fundo Dobr *Barbaryszek*, gdzie kontynuiąc poruczone sobie od 2go Departamentu Sądu Głłgo Wileńsk. i Minsk. dzieło, ferował d. 12. 8bra 1814. Ru oczewisty wstępny wyrok, przez który naznaczoną została komportacya na stawaiących i niestawaiących Debitorach, Kredytorach i pretensorach do massy W. Sędz. Eytmina, uskutecznić się powinna w ciągu Mca Febr. 1815. Roku do Kancelaryi i Sądu Ziem: Troc. z persystencyią tey komportacyi dwumiesięczną, oraz termin drugiego ziazdu ku oczewistey i ostateczney rozprawie do terminu dnia 1go Maia 1815. Roku odłożony; ażeby więc JWW. WWPP. Kredytorowie, pretensorowie, Debitorowie massy W. Onufrego Eytmina b. Sędziego Grodzkiego Troc: Stty Gumbranskiego na terminie wyżey wyrażonym dnia 1. Februaryi 1815. Roku w Kancelaryi Sądu Ziem: Troc: pod utratą swoich należności i pretensyi, wszystkie swoie dowody i wszelkiego tytułu Akta złożyli i przez dwa miesiące tam złożone zostawały, ażeby potym na terminie dnia 1. Maia 1815. Roku, podobnież pod utratą swoich pretensyi i należności przed Sądem Exdywizorskim w Dobrach *Barbaryszkach* w Powiecie Trockim w Gubernii Wileńskiey z dowodami swoiemi stawali i one przed Sądem zwyczaynym porządkiem produkowali, Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na skutek dwuch pomienionych wyżey datą Dekretow wszystkich interessowanych do massy Sędziego Eytmina w Jmperium Rossyyskim będących i za granicą bydź mogących ostrzega i zawiadamia; albowiem na nie stawaiących i z pretensyiami swoiemi nie iawiących się, wieczna amissyia zapisaną będzie stosownie do przedpisania Remissy Sądu Głłgo 2go Departamentu. Takową awizacyią podać do Gazet Publicznych i Exemplarz gazet Kuryera Litewskiego do dzieła przyłączyć Kancelaryi swoiey zaleca. Datt w Barbaryszkach 1814. 8bra 12. dnia.

Tomasz Wiłeyko Ziem: Wileń: i Exd: Prezydent.
Józef Skarzyński Sędzia Grodz: Ptu Trock: Exd:
Leon Olesza Exdywizor.
Augustyn Łukaszewicz Regent Ziem: Ptu Troc:

3. Minski Rzymsko-Katolicki Duchowny Konsystorz po zaniesioney prożbie urodzonego Józefa Dakszyńskiego Rotmistrza Minskiego 14 7bra currentis anni, i po rozważeniu okoliczności z rzeczy zachodzących; POSTANOWIŁ: Znayduiąc po rewizyi Aktów swoich, że Urni Adam Dobkowski, Andrzey Jakubowski i Wincenty Bereśniewicz skarżeni w sprawie klasztoru Panien Benedyktynek Nieswizkich z powodu zaszłey straty funduszowey własności za tymczasowego przełożeństwa Zakonnicy Teofili Kosciuszkówny, a następnie i z innych przyczyn ważność interessu co do zachowania porządku klasztornego stanowiących, przed Sądem Konsystorskim za przełożeniem i zleceniem Minskiego Dyecezalnego Rządu ze stosunku prawa agitowaney, i pod ostateczną kognicyą Rzymsko-Katolickiego Duchownego Kollegium 2mo Departamentu odesłaney, a koleią i na Kommissyą w klasztorze ich exekwuiącą się uznaney, z pobudek nieprzyzwoitego wdawania się wyraznie zaimplikowani i zamieszani, a ztąd i maiąc żałobę w przedmiocie ich kroków ściągaiącymi się, po zayściu Dekretu Konsystorskiego, pod sledztwem z postanowienia Minskiego Guberńskiego Rządu uznanego na mieyscu Akcyi, toiest: w Nieswiżu o fomentacyą i pobudzanie Zakonnic do nieposłuszeństwa a consequenter i nieuległości prawey Zwierzchności zaięci zostaią; a z okoliczności takowey sprawy pomiędzy Zgromadzeniem Panien Benedyktynek przed powagą Juryzdykcyi Kollegium Duchownego 1go Departamentu popieraiącey się, Administrator ze stanu Duchownego do Ziemskich maiątków Funduszowych i rozmaitych interessów klasztornych, że powinien bydź z przymiotów i zasług znaiomy pierwiey za pośrzednictwem Sądu Konsystorskiego, a pośledniey za pośrzednictwem Rządu Dyecezalnego wyznaczony, z mocy Ukazów Duchownego Kollegium 1go Departamentu pod datą 27 8bra 1813 i pod datą 20 Augusta 1814 nastałych wyraznie przekonywa się, a Zakonnica Julianna Buczyńska Administratorka klasztorna nie zachowuiąc szczegulnych przepisow takowych Ukazów Kollegialnych po zaszłym nawet późniey Ukazie 6 Julii Dyecezalnemu Rządowi o destynowanie Administratora Duchownego maiącego prawo i udzieloną władzę zarządzać maiątkami Ziemskiemi i interessami Klasztornemi bez żadnego wtrącania się ustronnych osob, mogących przyczyniać szkodę funduszowi w zamiarach swoich ile o niespokoyność Zakonnic ściągaiących się, bezprawnie mimo wiedzę właściwey zwierzchności, stanowiąc za nielegalnego Kommissarza Urgo Adama Dobkowskiego Adwokata Słuckiego z powodów ziaśnionych, prywatny dokument na iego osobę w łączeniu się z częścią Zakonnic do chęci iey skłonionych konferować poważyła się, a ten in contemptum wszelkich wyroków i Ukazów sądowey i rządowey władzy Duchowney akceptuiąc takowy iey krok niesłuszny, przy użyciu innych osób do wspólnictwa z rzeczy nieforemnie łączących się a mianowicie Urch Andrzeia Jakubowskiego i Jerzego Niesłuchowskiego Strażnika Brzeskiego z ramienia swego mimo ieszcze i drugich nastawionych biorąc za assumpt powyższy dokument teyże Zakonnicy Buczyńskiey, a następnie i poddaiąc się suspicyi w swoich usiłowaniach zapewne na krzywdę funduszowego dobra godzących, osmielił się w Gazecie Kuryera Litewskiego pod Nrem 52 currentis anni z uymą prawa, mimo wiedzę właściwey zwierzchności subreptive za pełnomocnika i Kommissarza maiątków ziemskich Klasztoru Panien Benedyktynek Nieświzkich w Powiatach Ihumeńskim i Słuckim Minskiey Gubernii sytuowanych ogłosic, a za postrzeżeniem takowych iego postępków i za odniesiem się Sądu Konsystorskiego do Kollegium Duchownego 1go Departamentu z raportem, po zaszłey kognicyi w celu zabespieczenia dobra funduszowego, szczegulniey póznieyszym Ukazem tegoż Kollegium pod datą 20 Augusta nastałym, nie tylko nielegalny krok Zakonnicy Julianny Buczyńskiey Administratorki Klasztorney, za nieważny i naganiony, ale nawet i sam Urny. Dobkowski, że pod żadnym pozorem ani przez siebie, ani też przez subordynowanych osób w sprawie zaiętych i żałobą obniesionych, w powyższym rzeczy składzie zgoła mieszać się, i zależeć niepowinien, zupełnie uchylony został; a z tych wszystkich uwag i powodów ile wszelkie maiątki Duchowne prawem Skarbowych zaszczycone, zapobiegaiąc nieprzyiemnym konsekwencyom i wypadkom krzywdy funduszu tykaiącym się, żeby i publiczność, ile po nieprawney awizacyi Urgo Dobkowskiego, w żadne z nim układy z porządku tak magni momenti interessu, ani też z kimkolwiek z ramienia iego subordynowanym, zawodząc się na swoiey opinii niewchodziła, i na niebeśpieczeństwo niewyexponowała się, nim zaydzie ostateczna definicya w ogulném dziele powyżey ziaśnioném, że na przypadek poformowania iakichkolwiek dokumentów i pism przez tegoż Urgo Dobkowskiego w imieniu Klasztoru, te są nieważne, a wyraźnemu znikczemnieniu podpadaią, i za żadne nie mogą bydź uważane, przez Kuryera Litewskiego publiczność awizować, i po doniesieniu Duchownemu Kollegium o tém wszystkiém, awizuie się. Dat w Minsku r. 1814 8bra 7 d.

Assessor Kanonik Minski i Chełmski
Paweł Rawa.

Zastępca Sekretarza Franciszek Biedunkowiez Protokolista Konsystorski.

POZEW EDYKTALNY.

3 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego całą Rossyą.

W skutek Dekretu Ziemskiego Wileńskiego w roku 1814 miesiąca 7bra 17go dnia zapadłego nakazuiącego Urodzonemu Antoniemu Michałowskiemu iako Sukcessorowi adcytować do Sądu Kredytorów i Pretensorów zeszłego Felicyana Rutkowskiego, iako też onego Debitorów — Uskuteczniaiąc więc ten nakaz Sądowy Urodzony Antoni Michałowski Pozwem oczewisto w ręce podanym, cytował Kredytorów zeszłego Rutkowskiego do odebrania z jego maiątku satysfakcyi, jako to: Urodz. Annę Gęsierowskę, Sukcessorów zeszłego Wincentego Andrzejewskiego, Zydówką Wolfową Krawcowę, Zydówkę Maryaszkę Rubinkową, XXży Franciszkanów Wileńskich — Ze zaś dalsi zeszłego Rutkowskiego Kredytorowie w mieście Wilnie mieszkaiący pozwanemi oczewiście, tylko przybitym Pozwem do drzwi Sądowych, nie byli, zatym teraz cytuią się do probowania swych należnościów, jeżeli iakie wyprobowanemi bydź mogą — jako to: W. Kaietana z Jelskich Oskierkowa Marszałkowa Mozyrska — Józef Koliński Sędzia Ziemski Grodzieński — Antoni Zyliński, czyli Sukcessorowie onego, Jan Wykowski były Vice Regent Kommisyi Skarbu Litewskiego, albo iego Sukcessorowie — Lipkowie, Polańscy, którzy równie cytuią się do odłożenia w zastaw danych brylantów, zegarków i srebra — Podobnie pozywaią się do zapłacenia winnych summ do massy zeszłego Rutkowskiego — JW. Wereszczyński Starosta Upitski, za kartą 1772 Marca 11go o czer. złłch 12. Franciszek Jelski Podkomorzy Starodubowski za Dokumentem w roku 1784 Marca 6go o Rubli 150. Antoni Tyzenhauz o summę Rubli srebrnych 300. Za Dokumentem w roku 1791 Aprila 10go Testamentem Xiędza Borowskiego w roku 1805 Julii 25go zapisaną. Józef Pióro o summę czer. złłch 11. Za kartą 1795 8bra 20 — Tadeusz i Józef Lissieccy za kartą 1792 8bra 5go o summę czer. złłch 12. Franciszek Lisiedzki za kartą 1794 9bra 21go o summę czer. złłch 5. Januszewski Rotmistrz, lub Sukcessorowie onego o summę złłch 150. Za kartą w roku 1794 10go Februarii Sukcessorowie Kazimierza Paszkiewicza. Za kartą w roku 1784 Marca 11go o summę złłch 200 — Sukcessorowie Andrzeja Radziwonowskiego. Za kartą 1794 Marca 15go o summę czer. złłch 5. Jan Chalecki i Sukcessorowie onego o summę złłch 139. Za kartą 1794 Aprila 11go Sukcessorowie Jozefa Skarżyńskiego o summę złłch 300 — Za kartą iedną 1797 Augusta 15go, drugą w roku 1807 Aprila 28go o summę rubli srebrnych 40, trzecią 1807 7bra 17 o rubli srebrnych 6 — Balbina Zgierska ad presens Pankiewiczowa o summę rubli 300. Za kartą w roku 1807 7bra 6 — Starozakonny Szmóyło Moyżeszowicz za Wexlem w roku 1797 Januarii 28go na summę czer. zł. 19 i zł. 61 wydanym o summę nie dopłaconą zł. 501. Antoni Narkiewicz Kapitan za kartą w roku 1801 12go Januarii o summę złłch 460. Wincenty Młodzianowski za Obligiem 1806 Marca 25go o summę rubli srebrnych 300 — Pióro Kapitan za dwoma listami w roku 1806 18go Junii o summę czer. złłch 5 — Józef Bobiński i Sukcesorowie onego o summę po nadpłacie uczynioney, resztuią złłch 1,932 za kartą w roku 1786 9bra 17go, Michał Borodzicz i iego Sukcerorowie o summę rubli 40 za kartą w roku 1807 Januarii 7go. Zofia Borowska o summę rubli srebr. 40 za Rewersem w roku 1811 Aprila 19go — Wincenty Zukowski i Sukcesorowie onego o zwrót summy wziętey za 50 skrzyń Wapna niedostawionego — Marya z Xiążąt Sapiehów Xiężna Puzynina o summę złłch 3,701 Dekretem oczewistym Grodzkim Trockim w roku 1800 Marca 16go sądzoną. Urodzonego Barbaża Brzostowska za kartą w roku 1802 10 9bra wydaną o summę niedopłaconą złłch 3,800, a za różnemi rachunkami złłch 9,464 gro. 21 — Magistrat Wileński o złożenie summ z przedaży przez licytacyą ruchomości zeszłych Felicyana i Praxedy Rutkowskich; a to z zaległemi procentami na rzecz Kredytorów, między którémi i sam Michałowski liczy się, o sądzenie tych summ skutkiem Dekretu remisyinego etiam incontumaciam, a Kredytoróm Amisyi przeznaczenia, zwrótu wydatków prawnych zasądzenia i tego uznanie, co zaś prawa dowiedzie, się z wolną tey żałoby poprawą.

1814 8bra 6go dnia Woźny niżey wyrażony takowego Pozwu Edyktalnego kopie dwie z Oryginałem zgodnych w Sprawie Urodz. Antoniego Michałowskiego, iako to po Ur. Oskierczynę, Józefa Kolińskiego, Zylińskiego i Sukcessorów, Annę Gęsiorowskę, Sukcessorow Andrzejewskiego, Sukcessorow Wykowskiego, Lipkow, Polańskich, Zydów Wolfowę Krawcowę, i Maryaszkę Rubinkowę Kredytorow zeszłego Rutkowskiego Chorążego Usarskiego — JW. Wereszczyńskiego Starostę Upitskiego Franciszka Jelskiego Podkomorzego Starodubowskiego, Antoniego Tyzenhauza, Józefa Pióry, Tadeusza, Józefa i Franciszka Lissieckich, Januszewskiego Rotmistrza, Kazimierza Paszkiewicza, Sukcessorów Szmóyły Moyżeszowicza, Antoniego Narkiewicza Kapitana, Pióry Kapitana, Wincentego Młodzianowskiego. Józefa Bobińskiego Sukcessorów, Michała Borodzicza i Sukcessorów, Zofią Borowskę i Sukcessorów, Wincentego Zukowskiego i Sukcessorów, Xiężną JO. Maryą z Xiążąt Sapiehów Puzyninę, Barbarę Brzostowską, Józefa Skarżyńskiego Sukcessorów.

Balbinę z Girskich Pankiewiczową nihil quidquam derogendo Obywatelom osiadłość maiącym, do drzwi Sądowych przybitém, a drugą do Gazety Kuryera Litewskiego dla wiadomości publiczney i pozwanych, podałem, oraz o terminie stawania przed Sądem Ziemskim Wileńskim na roki 8browe teraz sądzące się oznaymiłem i opowiedziałem.

Bonawentura Boncewicz Woźny Pttu Wileń.

OSWIADCZENIE.

3 Roku tysiąc ośmset czternastego miesiąca Septembra trzydziestego dnia — Oświadczenie imieniem W. JPana Piotra Aramowicza Sędzica Normal. Powiatu Oszmiań. Przeciwko W. JPP. Urbanowi i Franciszkowi Aramowiczom Sędziom Normal. Gubernii Mińskiey czyni się w następnym brzmieniu — Los fortuny małoletnich rodzeństw pod rozrządzenie starszey familii bez posrzednio oddany, iak częstokroć ulega nie przewidzianym wypadkom, tak też maxyma dzisieyszego wieku przekonała iuż każdego powszechnie — że nie miłość przyrodzona, oraz honor czystemu sercu właściwy — Lecz interes kieruie umysłami ludzi — Doswiadczenie stwierdziło tę prawdę w smutney oświadczaiącego kolei, że ten po zostawieniu z Oyca miernego wprawdzie, lecz wystarczaiącego do życia wygodnego funduszu, ze skutku starszych Braci młodociannego onym pod małoletność oświadczaiącego się rozporządzenia pozbawiony ze wszystkiego — Dziś poglądać musi z użaleniem przypominaiąc przeszłe Epoki swoiego nieszczęścia — Bowiem śmiało bez zarumienienia się przed publicznoscią na to patrzącą, to wyznać może, że nie przez marnotrawstwo z młodości wynikłe, lecz małoletność w którey przeznaczenie na nieszczęście oświadczaiącego się po zeyściu Oyca zostawiło — stał się igrzyskiem niestałego losu — Nie rozszerza się oświadczaiący się z obszernym opisywaniem przez szacunek i delikatność dla braci, przyczyn swoiego nieszczęścia — lecz zostawuiąc to wzaiemnemu ichże samych uczuciu (które przyrodzenie same wzbudzić winno) Wierzyć temu nie może, iżby ci zrobiwszy z oświadczaiącego się przez pozbawienie z Oyca spadłego Funduszu niewinną ofiarę, chcieli dalszey ieszcze krzywdy — Lecz kiedy postępowania braci względem mniemań godziwych oświadczaiącego się stały się bydź zawodnemi, i kiedy ufność położona została zdradzoną — Zmuszonym zostaie oświadczaiący się, acz z bolem serca, chcąc ubespieczyć los własny na następność, uczynić krok wyswiecaiący podstęp pod sobą dokonany — Bowiem Obżałł. Urban, a mianowicie Franciszek Aramowiczowie, wraz po zeyściu Stryia oświadczaiącego zeszłego ś. p. Tadeusza Aramowicza Szambellana byłł. Dworu Poll. w roku tysiąc ośmset dwunastym, kiedy nieprzyiaciel wkroczył w granice tuteysze, arbitralnem sposobem, iak się to w czasie wywiąże, maiątki w Gubernii Mińskiey położone — Jako to Leycy, Zawrzetki i Tarassów z dworkiem w mieście Minsku, oraz srebro, złoto i kleynoty, iak oraz miedź: niemniey gotowy grosz wespół z Obligami i Wexlami na summę czterykroć sto tysięcy złotych Polskich zeszłemu Stryiowi od różnych Jchmościów wydanemi, i srebrem stołowym złłch Polskich dwadzieście sześć tysięcy wartuiącym, oraz mobiliami, żywiołami, różnego rodzaiu sprzętami Ekonomicznemi, poiazdami i końmi, uprzężami, oraz intratami i wszelkiemi po zeszłym pozostałemi własnościami zrobiwszy w prawdzie na imie oświadczaiącego się Intromiissyą na obiekt — lecz bez żadnego z oświadczaiącym się iako też z równymże do trzeciey części po zeszłym Stryiu Sukcesorem skomunikowania się zawładnąwszy, oświadczaiącego się obietnicami oddawania corocznie trzeciey części z tych maiątków intrat, których w żadnem roku niedopełnili, i wydziałem trzeciey części gólnego funduszu po zeszłym Stryiu spadłego uwodząc, a między tem Obligi na imie zeszłego Stryia od Ur. Oskierków na summę złotych Polskich dwakroć sto tysięcy, prócz dalszych o których oświadczaiący się dopiero w prędce powziąć wiadomości nie może, na czterykroć sto tysięcy złł. powydawane, a których część trzecia oświadczaiącemu się należy, na imie swoie zmieniaiąc, intraty iuż rok trzeci z wyrażonych maiątków zbieraiąc, procenta i kapitały niewolnie zyskuiąc, i na swoie potrzeby obracaiąc, oświadczaiącego się fundusz zachwiać usiłuią, i dla ukrycia onego przed oświadczaiącym się w różnych względach frymarki czynią — Przeto oświadczaiący się z takowego podstępu braci, żeby czego nie utracał, a ztąd do dopomnienia się przez zamilczenie ze strony swoiey do poszukiwania słuszney należnosci nie miał przeciętey drogi, całą okoliczność przed Aktami publicznemi obiaśniaiąc: że w poszukiwaniu swey należności kroki prawne z Obżałowanymi Franciszkiem i Urbanem bracią Aramowiczami przedsięwezmie oświadcza z takowego powodu, żeby wszyscy ci, którzy summy u zeszłego ś. p. Tadeusza Aramowicza Szambellana byłego dworu Polskiego kredytowali, i Obligi onemuż wydawali, do żadnych układów z wspomnionemi Obżałowanemi Aramowiczami Sędziami Normalnemi Gubernii Minskiey, bez odniesienia się do oświadczaiącego się iako równego Sukcessora. nieprzystępowali, procentow ani kapitałów nie opłacali, i Obligów na osoby ich nie zamieniali, aż do finalnego oświadczaiącego się z niemi rozliczenia się upraszam — W przeciwnym zdarzeniu, ieżeliby ktokolwiek z pomienionych Jehmościów uczynił w iakimbądźkolwiek obiekcie na krzywdę oświadczaiącego się nie legalnie układ ze stratą ztąd wyniknąć mogącą, sam sobie przypisać będzie winien ostrzegam — Oraz że takowe oświadczenie dla wiadomości powszechney, a mianowicie tych, od ktorych interes między oświadczaiącym się, a Obżałowanemi Aramowiczami bracią toczący się stosunek mieć może, do druku Kuryera Litewskiego w sposobie awizacyi podane będzie zawiadamiam — które to oświadczenie Excerptem z Protokułu Potocznego Ziemskiego Powiatu Oszmiańskiego, pod pieczęcią Urzędową Ziemską tegoż Powiatu Parti Actore wydane.

Zgodno z Protokułem Processowym

Antoni Juraha Regent Ziem. Oszmiań.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

4. Niżey podpisany powodem poruczoney Plenipotencyi od kilku Kredytorów JWW. Kanclerzyców W. X. Litewskiego Hrabiow Platerów: uwiadamiam dalszych wszystkich Kredytorów tychże Platerów, że kiedy dzieło Exdywizyi długo przez Debitorow przeciągane było: wydałem Obwieszczenie: zaawizowałem w Gazetach i zaprosiłem Urzędników. Akuratność doświadczona Urzędnikow, staranność moią nie próżną uczyniła — Zebrał się komplet do Folwarku Szternberga w Powiecie Duneburgskim Gubernii Witebskiey położonego, wedle Obwieszczenia dnia 7 praesentium. Zastanawiam się: że Kredytorowie, których w tey massie jest znaczna liczba. mało są czynni w własnym interessie: dotąd żadnego ani Aktora, ani Plenipotenta nie widzę. Ja maiąc dotąd tylo od kilku Kredytorow przyporuczenie, całą machinę ze strony Kredytorow kierować przymuszony zostaię. Chcąc zaś gdyby wszyscy Kredytorowie wiedzieli o moim postępowaniu, i gdyby czynnościow moich nie uważali za porozumienie się z Debitorami, uwiadamiam przez ninieyszą Awizacyą. Pierwszym było czynem Sądu Exdywizorskiego wyexpedyować Akta Weryfikacyi i Inkwizycyi z Possesorami zastawnemi, temi są żony Debitorow. Każden mógł domyślić się i uwierzyć, że Dziedzice tacy, dla swych Zastawniczek zrzekli się Aktow: wypadało one prowadzić Kredytorom, w których rzędzie ja tylko jeden od moich Aktorow znayduiąc się, nie upatrywałem awantażu dla massy, walczyć z Zastawniczkami, których Prawa i Inwentarze Weryfikacyą formować maiące, jako od mężow sporządzane, zupełnie dla nich są dogodne: mało zakładałem nadziei na Indagacyi, na którey włościanin oglądaiąc się i na Dziedzica i na Zastawniczki, a jeszcze w niepewności czy się z pod ich włodarstwa wydobędzie; miałby wszystko w sekrecie. Byłoby więc tylo przewłóką Exdywizyi, żadną zaś korzyścią, bardziey pewną stratą dla massy. Zrzekłem się więc imieniem moich Aktorow poiaśnionych Aktow, zyskuiąc obok zrzeczenie się tychże Aktow i od Zastawniczek, i zyskuiąc jeszcze niektóre warunki. Przyspieszyła się więc czynność Exdywizyi, Sąd przeiechał już do miasta Krasławia w tymto Powiecie i Gubernii leżącego dla słuchania Produktow i Replik. Następuią teraz dwie ważne materye: Kalkulacya z administracyi Dóbr, maiacych wedle dowodzenia Debitorow odpowiadać kilku milionom rubli assygnacyynych: a góro przez lat dwie w administracyi zostaiących: oraz skomportowanie wszelkich ruchomościow sreber. kleynotow i t: d. gdy tedy te ważne dwie materye, jako zwiększyć massę mogące: każdego Kredytora bardzo zastanawiać powinne; przeto dla wspólnego jako w spólnym interessie czynienia mam honor wzywać wszystkich Kredytorow i Pretensorow JWW. Kanclerzycow Platerow do nayprędszego przybycia przed Sąd Exdywizorski w mieście Krasławiu agituiący się. Datt w Krasławiu 1814 Roku, 7bra 16 dnia.

Jan Szukiewicz Porucznik W. Pol: Plenipotent.

---

2 W Powiecie Kowieńskim w Paraffii Boptowskiey w Starostwie Wilczatowskim jako Emphiteutyczny onego Possesor JW. Fabian Alexandrowicz Brygadyer byłych woysk Polskich i Kawaler w dniu 3. ninieyszego Oktobra i roku 1814 żyć przestał, zostawiwszy Possesyą rzeczonego Starostwa Wilczatowskiego i drugiego Boptowskiego do wypłynienia Przywileiów, a przytém i ruchomy maiątek bez wszelkiego rozrządzenia; — jakowey ogólney pozostałości, spadek dla nayblizszey Familii należący témczasowie z powodów przyiacielskiego w Domu zesłego pomienionego JW. Brygadyera znaydowania się pod moim utrzymuiąc dozorowaniem, a chcąc ony nayrychley sukceduiącym zdać we władanie, postanowiłem tychże Sukcessorów na nieodwłóczne osobiste przybycie, lub zesłanie Pełnomocnictwa, do wyrażonego Starostwa Wilczatowskiego wezwać. — Z tém ostrzczeniem, iż w okazyi opieranych na takowym spadku różnych partykularnych i Skarbowych stosunków, opóźniony ninieyszego wezwania skutek, dla właścicieli onogo szkodliwe sprawić może okoliczności; dla sposobności zabieżenia iakowym, ninieyszą do trzykrotnego przy Gazecie Kuryera Litewskiego ogłoszenia podaię awizacyą — 1814 roku miesiąca 8bra 4go dnia.

Maciey Łyko Rotm. Pttu Kowień.

---

2 Syn móy *Karol Wolgemut* iadący z Litwy do Warszawy, z pewnym Officérem Polskim, którego nazwiska nie wiem, zaginął pod Wilnem w końcu miesiąca Nowembra 1812 roku. — Syn móy ma lat 11, oczu i włosów ciemnych, twarzy okrągłey i miernego wzrostu. Ktoby o wspomnionym Karolu Wolgemucie powziął iaką wiadomość, niech raczy o tém donieść stroskaney o swego syna matce, mieszkaiącey teraz w Wilnie w Pałacu JW. *Łopacińskiego* obok domu W. *Reyzera*, pod Bosaczkami ulicy, a prócz wdzięczności, przyzwoitą odbierze nadgrodę. — W Wilnie dnia 13 Października 1814 roku.

Marguerite Volgemut.